

Р Е Ш Е Н И Е

№ 98

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 март 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети март, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ***

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия *** КНАХД №73 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП София против решение №1157 от 28.12.2012 г. на Районен съд - Перник, III наказателен състав постановено по НАХД №1603 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №14359F012185/17.08.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу „***“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ *** седалище и адрес на управление: гр*** в качество „работодател“ и „осигурител“ за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (ред. ДВ, бр. 68 от 04.09.2012 г.) (наричана по-нататък Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ), във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), като на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, отменил процесното НП, преценил че са налице предпоставки за квалифициране на нарушението като маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по съществото на спора чрез потвърждаване на

процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. ***, която заявява че поддържа жалбата.

Ответникът по спора „***“ ЕООД, гр. Земен се представлява от управителя на дружеството ***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените основания за обжалване.

Касационният съд, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, на основание събраните и представени пред него писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящият ответник, в качество „осигурител“ и „работодател“ не е подал в срока по чл. 7 ал. 3 от КСО – последният работен ден на месеца следващ месеца, през който са били дължими осигурителни вноски – 29.06.2012 г., в компетентната ТД на НАП декларация образец №6 относно дължимите осигурителни вноски за месец май 2012 г. върху трудовите възнаграждения на работниците и служителите, работещи по трудови правоотношения със същия. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 07.08.2012 г. (удостоверено с протокол от същата дата с изх.№142271200813957 на ТД на НАП София) по повод проверка по издаване на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от ДОПК. На същата дата е съставен акт, на основание който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник е приел от правна такава, че наказаното дружество в качеството му на работодател и осигурител е осъществило от обективна и субективна страна вмененото му нарушение, но предвид факта на подаване на въпросната декларация по собствена инициатива на задълженото лице, макар и след законово установения срок, предвид размера на дължимите за месец май 2012 г. осигурителни вноски, както и предвид посочена от наказаното лице като причина за закъснението тежко заболяване на счетоводителя на дружеството, деянието покрива признаците за маловажност в смисъла на чл. 9, ал. 2 във вр. с чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК), приложими в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция, поради което намира касационната жалба неоснователна.

Въпреки характера на обществените отношения, които регламентира КСО и издадените въз основа и във връзка с него нормативни актове и въпреки характера на конкретно реализираното деяние в процесния случай са били налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН и за квалификация на деянието като маловажно в смисъла на чл. 9, ал. 2 във вр. с чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК), приложими в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН. Съдът приема за основно смекчаващо отговорността обстоятелство сочената от наказаното лице причина за закъснялото подаване на декларация образец №6, довело до неизпълнение на задължението за периодично деклариране на данни, регламентирано от КСО, а именно здравословни проблеми на лицето, натоварено да води тези дела на дружеството, заявено лично и от счетоводителя Стефан Петров пред съда, който факт не е оспорен от административнонаказващия орган. Заболяването на счетоводителя на дружеството в компилация с краткия период на закъснение и подаването на декларация образец 6, както и не на последно място факта на първо такова нарушение са достатъчни да се приемат като смекчаващи отговорността обстоятелства, при наличието на които административнонаказващият орган е следвало да приложи чл. 28 от ЗАНН. Тези изводи на съда не следва да се тълкуват като възможност за „***“ ЕООД, гр. Земен да не изпълнява задълженията си във вр. с КСО, в частност за деклариране на данни, вменени именно на него в качествата му на работодател и осигурител в случай на последващи препятствия от подобен вид. Правното положение на дружеството като субект на КСО изисква от последния, дори в случай на възлагане воденето на част от делата му на друго лице, да следи за качествено и своевременно изпълнение на уговореното, както и да предвиди в случай, подобен на настоящия възможните неблагоприятни последици и да реагира своевременно, така че задълженията му спрямо държавата да бъдат изпълнени. Въпреки горното касационният съд намира, че с приложението на чл. 28 от ЗАНН именно в процесния случай целите на административното наказване, уредени в чл. 12 от ЗАНН въпреки освобождаването от административнонаказателна отговорност са щели бъдат постигнати. Следвайки освен буквата и духът на закона, касационният съд намира, че административнонаказващият орган незаконосъобразно не е изследвал въпроса за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В този смисъл е и Тълкувателно решение №1 от 12.12.2007 г. по ТД №1/2005 г., на ВКС на Република България, което указва, че при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, административнонаказващият орган следва да не наложи наказание като отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. И когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 ЗАНН са налице, но

наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона.

Предвид горните изводи решението на първата съдебна инстанция, като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде потвърдено, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1157 от 28.12.2012 г. на Районен съд – Перник, III наказателен състав постановено по НАХД №1603 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено НП №14359F012185/17.08.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „***“ ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ *** седалище и адрес на управление: гр*** в качество „работодател“ и „осигурител“ за нарушение по чл. 3, ал. 3, т. 1 във вр. с чл. 2, ал. 2 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.